

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/20/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313010238
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugeľ
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8313010238.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugeľa a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.06.2014, v trestnej veci proti obžalovanému T. L., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného, jeho matky T. L. a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/41/2013 zo dňa 11.06.2013 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovanému T. L., nar. X.XX.XXXX v U., trvale bytom U.,

W. č. XXXX/X,

u k l a d á :

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. d/, l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho pre výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolania obžalovaného T. L. a jeho matky T. L..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné uznal obžalovaného T. L. za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 02.09.2012 okolo 03.30 hod. v bare Sky Club na ul. P. v U., keď prechádzal popri T. X., ktorý sedel na stoličke pri vstupe do baru a bol za jeho chrbtom, udrel ho päšťou do tváre, pričom T. X. utrpel

otras mozgu ľahkého stupňa, pomliaždenie tváre vpravo ľahkého stupňa a pomliaždenie hrudníka vľavo ľahkého stupňa, čo si vyžiadalo dobu liečenia v trvaní 5-6 dní.

Uložil mu za to podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. d/, l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. mu uložil povinnosť nahradiť poškodenej strane Dôvera, zdravotná poisťovňa, a.s., Einsteinova 25, Bratislava, škodu vo výške 748,32 eur a poškodenému T. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V., U. XXXX/XX, škodu vo výške 79,- eur.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podali odvolanie okresný prokurátor, obžalovaný a matka obžalovaného T. L..

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že okresný súd pochybil vo výroku o treste v napadnutom rozsudku, pretože trest bol uložený v rozpore s obsahom ustanovenia § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., pojednávajúcim o účele trestu. Okresný súd konštatoval, že obžalovaný je v mieste trvalého bydliska hodnotený len všeobecnými údajmi a doteraz nebol riešený v priestupkovom konaní pre spáchanie priestupku. Z odpisu registra trestov konštatoval, že obžalovaný T. L. už bol doposiaľ 6-krát súdne trestaný, z toho 4-krát pre trestné činy výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorých sa dopustil jednak samostatne, ako aj formou spolupáchateľstva. V čase rozhodovania súd konštatoval, že naposledy bol rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/74/2011 zo dňa 14.09.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.09.2011, odsúdený pre trestný čin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a spolupáchateľstvom trestného činu výtržníctva podľa § 20 k § 36 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov, ktorý vykonal dňa 11.10.2011. Následne dňa 02.09.2012, teda necelý rok po jeho vykonaní, opätovne spáchal rovnaký trestný čin. Aj keď sa na niektoré z týchto odsúdení vzťahuje fikcia zahladenia odsúdenia, súd pri hodnotení osoby obžalovaného na ne prihliadal, pretože u obžalovaného T. L. ide zjavne o špeciálneho recidivistu so zameraním na páchanie trestného činu výtržníctva.

Pozornosti súdu ale uniklo, že obžalovaný bol podľa aktuálneho odpisu registra trestov trestaný viackrát, a to okrem už uvedeného aj rozsudkom Okresného súdu v Mladej Boleslavi sp. zn. 4T/2/2013 zo dňa 21.01.2013, rovnako pre trestný čin výtržníctva podľa § 358 Tr. zák. Českej republiky, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov s podmieneným odkladom a skúšobnou dobou v trvaní jedného roka, do 20.02.2014. Aj keď na toto odsúdenie cudzozemským súdom prihliadať nemožno, nesporne i táto okolnosť má podstatný význam pri hodnotení osoby obžalovaného.

Odvolateľ má za to, že uložený trest nemožno považovať za dostatočný a s úvahou súdu v otázke trestu sa nestotožnil. Tento záver opiera o skutočnosť, že obžalovaný, vzhľadom na jeho kriminálnu minulosť, je špeciálnym recidivistom, ktorý počas celého prípravného konania svoju vinu popieral a až v konaní pred súdom vyhlásil, že sa cíti byť vinným, čo súd automaticky bral ako oľutovanie a poľahčujúcu okolnosť.

Horná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby za prečin výtržníctva podľa § 364 Tr. zák. je v trvaní 36 mesiacov, preto zastáva názor, že súd mal a za vyššie uvedeného priznania poľahčujúcej okolnosti dostatočný priestor na zákonné vysporiadanie sa s výškou trestu v rámci jeho individualizácie tak, aby bol uložený druh a výmera trestu v súlade so zásadami na ukládanie trestov.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto je odvolateľ toho názoru, že obžalovanému je potrebné uložiť trest odňatia slobody na hornej hranici upravenej trestnej sadzby s tým, že obžalovaného je potrebné zaradiť na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol rozsudkom tak, že uloží obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody na hornej hranici upravenej trestnej sadzby, prípadne vec vráti súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnil podané odvolanie, pričom uviedol, že od októbra 2012 do mája 2013 pracoval v K. republike v meste T. X. v spoločnosti FAURÉCIA s tým, že pracovný pomer sa ukončil, nakoľko dostal nepodmienečný trest odňatia slobody v trestnom rozkaze. Jeho zamestnávateľ vedel o jeho odsúdení s tým, že v budúcnosti sa môže opätovne uchádzať o pozíciu, v ktorej pracoval zoraďovač strojov, nakoľko bol s jeho prácou spokojný.

V školskom roku 2012/2013 je študentom 1. ročníka nadstavbového externého štúdia v odbore kuchár a v školskom roku 2013/2014 toto štúdium ukončí maturitou s tým, že sa pracovne mieni zaradiť vo vyštudovanej profesii. Od spáchania skutku vedie riadny život, nedopustil sa žiadneho trestného činu ani priestupku. Nepodmienečný trest odňatia slobody by bol pre neho veľmi prísny. Po poslednom spáchanom prečine si plne uvedomil, že musí zmeniť svoj život do budúca od základ. Svoj čin oľutoval a škodu poškodeným uhradí.

Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám vo veci rozhodol tak, že mu uloží trest odňatia slobody, ktorého výkon podmienčne odloží a určí primeranú skúšobnú dobu.

Matka obžalovaného T. L. uviedla v písomných dôvodoch odvolania, že nesúhlasí s trestom, aký dostal jej syn. Tento považuje za neprimerane prísny a žiada krajský súd, aby ešte raz vyhodnotil, či v danom prípade nie je možné uložiť iný trest, ktorý by nebol spojený s väzením. So synom žijú v spoločnej domácnosti a tento jej pomáha s jej vedením a rovnako jej prispieva na jej chod. Manžel zomrel po náhlej príhode a syn jej pomáha, ako sa len momentálne dá. Kvôli súdu sa vrátil z K. republiky, kde pracoval a podľa možností jej prispieval na chod domácnosti.

Správanie syna doma a čas, ktorý trávi s ňou sa nijakým spôsobom nevymyká z normálu. Myslí si, že trest odňatia slobody by mal byť tým najnevyhnutnejším, ak nie je možné uložiť trest iný, pretože vo väzení získavajú ľudia zlé návyky a tiež ako matke jej nie je príjemné, ak by tam bol.

Navrhla preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok, tento zmenil a uložil jej synovi trest miernejší.

Krajský súd na základe odvolaní odvolateľov v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné a odvolanie obžalovaného a jeho matky T. L. je potrebné zamietnuť.

Okresný súd rozhodnutie o treste odôvodnil tým, že obžalovaný je v mieste trvalého bydliska hodnotený len všeobecnými údajmi a doteraz nebol riešený v priestupkovom konaní pre spáchanie priestupku. Z odpisu registra trestov je zrejmé, že obžalovaný už bol doposiaľ 6-krát súdne trestaný, z toho 4-krát pre trestné činy výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorých sa odpustil jednak samostatne, ako aj v spolupáchateľstve. Naposledy bol rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/74/2011 zo dňa 14.09.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.09.2011, odsúdený pre trestný čin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a spolupáchateľstvom trestný čin výtržníctva podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov, ktorý vykonal dňa 11.10.2011. Následne dňa 02.09.2012, teda necelý rok po jeho vykonaní, opätovne spáchal rovnaký trestný čin. Aj keď sa na niektoré z týchto odsúdení vzťahuje fikcia neodsúdenia, súd pri hodnotení osoby obžalovaného na ne prihliadal, pretože u obž. T. L. ide zjavne o špeciálneho recidivistu so zameraním na páchanie trestného činu výtržníctva.

Obžalovanému poľahčovalo, že sa žalovaného prečinu dopustil vo veku blízkom veku mladistvých, k jeho spáchaniu sa priznal a úprimne ho oľutoval (§ 36 písm. d/, l/ Tr. zák.) Na druhej strane mu priťažovalo, že už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zák.). Vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností súd znížil hornú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o 1/3. V úvahu tak prichádzalo uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 0-16 mesiacov. Okresný súd však s ohľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, ako aj na predchádzajúce postihnutia, najmä za trestnú činnosť tohto istého charakteru, uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov, t. j. v polovici zákonom upravenej trestnej sadzby, pretože obžalovaný má sklony k výtržníctvu a aj napriek výkonu trestu sa znovu dopustil rovnakého prečinu, čo svedčí o tom že doposiaľ uložené tresty nesplnili svoj výchovný účinok. Okresný súd mal v danom prípade za to, že trest odňatia slobody splní svoj účel len vtedy, ak ho obžalovaný vykoná. Pre jeho výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, lebo v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu už bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolaní odvolateľov, ako aj dôkazov, ktoré boli vykonané okresným súdom dospel k záveru, že okresný súd pochybil, keď pri rozhodovaní nezistil, že obžalovaný T. L. bol opätovne odsúdený Okresným súdom Humenné rozsudkom sp. zn. 4T/154/2013 zo dňa 03.12.2013. Podľa § 334 ods. 4 Tr. por. bola schválená dohoda o vine a treste uzavretá dňa 07.10.2013 medzi Okresným prokurátorom v Humennom a obvineným T. L., kde obžalovaný bol uznaný za vinného z pokračujúceho prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a bol mu podľa § 54 Tr. zák. prihliadnuc na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l/ Tr. zák. a priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest povinnej práce v trvaní 200 hodín a bolo rozhodnuté o nároku poškodených.

Tento spis krajský súd na verejnom zasadnutí oboznámil, pričom vzhľadom na tú skutočnosť, že obžalovaný uviedol, že trest povinnej práce vykonal, krajský súd si zabezpečil správu od Mestského úradu v U., oddelenia sociálnych vecí a rodiny, z ktorej vyplýva, že odsúdený 200 hodín práce vykonal dňa 03.06.2014. Vzhľadom na ustanovenie § 92 ods. 2 Tr. zák., ktoré pojednáva o zahľadení odsúdenia, potom krajský súd nemohol vo vzťahu k tomuto rozsudku ukladať súhrnný trest, ktorý by bolo, pokiaľ by nebolo odsúdenie zahľadené, v zmysle zákona nutné ukladať.

Ďalej krajský súd poukazuje na odsúdenie obžalovaného Okresným súdom v Mladej Boleslavi sp. zn. 4T/2/2013 zo dňa 21.1.2013, kde bol uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 358 ods. 1 Tr. zák. Českej republiky, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov s podmieneným odkladom a skúšobnou dobou v trvaní jedného roka, do 20.2.2014.

Je teda zrejmé, že obžalovaný sústavne pácha jeden a ten istý druh trestnej činnosti, a preto nebolo možné rozhodnúť tak, ako to chcel a uvádza v odvolaní tak obžalovaný, ako aj jeho matka T. L.. Naopak bolo potrebné rozhodnúť o prísnejšom treste nepodmienečnom pre obžalovaného a to aj vzhľadom na tú skutočnosť, že uložené druhy trestov nemajú výchovný účinok na obžalovaného. V tejto súvislosti je potrebné okresnému súdu vytknúť výmeru trestnej sadzby, keď uvádzal, že horná hranica trestnej sadzby s prevahou poľahčujúcich okolností bola znížená o 1/3, avšak nesprávne vypočítal okresný súd výmeru trestu, nakoľko takto upravená trestná sadzba je v rozsahu od 0 do 2 rokov.

Krajský súd s poukazom aj na dôvody odvolania okresného prokurátora preto napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a sám rozhodol tak, že obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní jedného roka a pre výkon trestu ho v zmysle ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním tejto trestnej činnosti bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za iný úmyselný trestný čin.

Následne krajský súd v zmysle ustanovenia § 319 Tr. por. zamietol odvolania obžalovaného T. L. a jeho matky T. L. ako nedôvodné.

jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je príпустný.